

Uyan Can

– HayrettinYazcı · 24 Eylül 2010

Vech'imden başka bişey kalmaz diyorsun ;
Ey Hakk ! Neden doğurup öldürüyorsun ?

Sandık hazan kıyameti, alemde dağdağayı ,
Kim sürdürü ve kim ekti, Adem yesin buğdayı ?

Ayrı düşerken daldan gonca deminde ,
Vardır elbet kusuru bu çıplak Adem'in de ...

Bize gösterip mabeyni, Adem'i kıldın Nebi ;
Asi'ye gül rengi şarap, bize demir leblebi !

Yokladım ruhumun son hattını bir bir ;
Ademler sayısınca gezinir Münkir-Nekir !...

Beni esvaplarımla soyma soğuk gecede ,
Titremesin gagası ecel kuşum gelende !

Adem'den beri kimse doymaz insan etiyle ;
Ölümü öptürürken olanca şiddetiyle !...

Uzun bir şakül asıp, çıktığım bu kuleden ,
Ayan edip tüm eşyayı, kurtar bizi gulguleden...

Ya bir Beng-i su içir, zemzem düşür dudağa ,
Sesimiz ulaşmıyor, bu dağdan karşı dağa !

Eşraftan mı okunur bizim derin salamız ,
Hangi kayalıklardan yontulur musallamız ?

İskan ederken melekler, göklerin hududunda ;
Neden şeytan gezinir, böyle hayat yurdunda ?

Yükseldikçe ateşim, durmaz damarımda kan !
Uyan Can ! Hepsi bir ezeli kurgudan ...